

Giây Phút Êm Đềm

Thơ : Tường Thúy

Nhạc : Vũ Đức Nghiêm

chậm, buồn

Em đến thăm anh, một chiều nắng đỏ Nắng trải
dài trên lối nhỏ em đi, Trong cô đơn, chợt nghe tim ấm
lại Hồn lâng lâng không biết ước mơ gì. Con đường
đi, sao mà dài hun hút Hai bên đường vắng lặng xác
xơ. Những dãy nhà tôn điêu tàn hoang phế, Lòng thương
anh dằng ngun ngút vô bờ. Những nơi đó là nơi anh đang
ở Đang âm thầm sống tui nhục đắng cay Để vợ
con mong chờ con mắt đỏ Đếm thời gian qua từng tháng từng

nhANH HƠN

ngày. Rồi anh đến, ôi đáng đi quen thuộc, Ngơ ngác
nhìn, em chới với vòng tay. Vũ trụ ngừng quay trong nụ cười ngọt
mật, Hạnh phúc nào hơn cho một phút giây này. Bao êm
ái cho một lần gặp gỡ, Cho một lần mình lại được gần
nhau. Và để đây đôi vòng tay quyến luyến Cho một lần
này và mãi mãi về sau.